

C-LĂDIRI PENTRU GĂRI FEROVIARE

CLĂDIREA DE CĂLĂTORI

PROIECTE ȘI REALIZĂRI DIN ULTIMII ANI

C-LĂDIRI PENTRU GĂRI FEROVIARE

CLĂDIREA DE CĂLĂTORI

PROIECTE ȘI REALIZĂRI DIN ULTIMII ANI

Dintre toate clădirile ce se construiesc de-a lungul liniei ferate, cea mai specific feroviară și totodată cea mai populară este, fără îndoială, clădirea gării destinată pasagerilor sau « CLĂDIREA DE CĂLĂTORI », cum este denumită în termeni feroviari.

Ea se construiește la punctele de oprire a trenului pe linie, pentru îmbarcare și debarcarea călătorilor dintr-o localitate sau dintr-o regiune pe care o deservește.

Pe lîngă spațiile destinate publicului, programul clădirii de călători cuprinde birourile expoziției stației și locuințele personalului de exploatare, din care, cel puțin două — locuința șefului de stație și a unui impiegat de mișcare — trebuie să fie cuprins chiar în corpul clădirii de călători sau în imediata ei vecinătate.

Clădire cu program de cele mai multe ori simplu și de dimensiuni modeste, ea pune totuși proiectantului probleme de compozitie mai complexe și mai ample decât apar la prima vedere.

Mai întîi, fiindcă face parte din acel ansamblu de clădiri ce se succed de-a lungul liniei, cu care călătorul ia primul contact și care, în ochii lui, constituie primul plan al peisajului, căpătând astfel, pentru el, un interes deosebit, influențându-i judecata asupra țării pe care o străbate.

Dar clădirea de călători prezintă interes nu numai pentru cel ce privește peferarea vagonului. Prin locul cel ocupă în natură din diversele regiuni ale țării, ea reprezintă în peisaj — pe care îl punctează, îl ritmează, apărind din distanță — un element de o importanță deosebită.

« Drumul de fier », drept piñă în zare, la ses, șerpuit ca și curbele de nivel pe care le urmează, în pinișurile deluroase sau în cele de munte, este o trăsătură caracteristică a peisajului însuși. Cu atât mai stridente și mai inopruite sunt clădirile ce apar de-a lungu-i, atunci cind nu țin seamă de caracterul specific local.

Ele trebuie să fie integrate mediului ambient, astfel prin caracterul arhitectural lor, cit și prin modul cum se compun cu peisajul, ajutate fiind de cadrele lor de plantații din stații și de cele ce le prelungesc de-a lungul liniei, necesare sustinerii taluzurilor căi sau apărării ei de înzăpeziri.

Mai mult ca oricare alta, clădirea de călători, « poartă de acces » la o localitate sau regiune, trebuie să-i exprime caracterul. De aceea, din partea proiectantului este necesară o adincă cercetare a tuturor regiunilor țării în care construiește, spre a cunoaște condițiile locale, pentru a se pătrunde de frumusețile și însușirile specifice fiecărei regiuni.

Urmărirea (o dată cu satisfacerea condițiilor economice, tehnice și funcționale) realizării unui astfel de proces de adaptare la regiuni a constituit, în ultimii ani, o preocupare de bază a colectivului din Institutul de proiectare al căilor ferate. Realizările sale trebuie deci privite îndeosebi sub aspectul efortului depus în folosirea de elemente și de materiale tipice locale, adică sub „aspectul contribuției” ce a avut în procesul de căutare a unor forme specifice naționale, prin expresia plastică a clădirilor pe care le-a creat.

Ca urmare a dezvoltării economice mereu crescînd din ultimii ani, sporeala traficului rețelei feroviere a dus la realizarea a numeroase clădiri de călători menite să deservească centrele industriale și muncitorești.

Pentru proiectarea acestor clădiri, specific feroviar, din analiza procesului tehnologic au rezultat programe foarte variate, rar întlnindu-se teme identice.

Aceasta se datorește, în primul rînd, funcțiunilor multiple de deservire, cerute de importanță sau capacitatea traficului stabilit de tehnolog. Mărimea clădirilor variază de la cele mai mici (halte) pînă la cele mari și complexe, clădiri de călători din stații tehnice, combinate cu alte servicii într-o singură clădire etc.

Lă clădirile de călători mai dezvoltate, pe lîngă gruparea diferitelor funcțiuni corespunzătoare, se mai observă proporționarea holului și a săliilor de așteptare în raport cu numărul călătorilor, aceste încăperi avînd uneori chiar înălțimi mai mari, dominante, față de celelalte încăperi. De asemenea, unele clădiri folosesc porțiile pentru adăpostirea călătorilor spre linie, în lipsa persoanelor acoperite, care sunt prea costisitoare.

Locuințele de serviciu, adică pentru șeful stației și impiegati, sunt dispuse în clădire după caz: fie la parter, fie la etajul clădirii, fie într-un pavilion separat, legat de corpul clădirii de călători.

Dar în compunerea unei clădiri de călători, nu numai complexitatea funcțiunilor este determinantă, ci soluționarea mai variază și după condițiile terenului. Așezarea — impusă în cuprinsul unei stații și obligată de înălțimea platformei liniei — determină rezolvări diferite în cazul unor denivelări mari sau al îngustimii zonei permise (de exemplu Mănăstirea Turnu). În toate cazurile, circulația, trecerea și accesul călătorilor sunt clare, directe și scurte.

Sistemele constructive și materialele utilizate pentru clădirile de călători sunt dintre cele mai simple și potrivite regiunilor în care sunt executate.

Încăperile au fost dimensionate după lungimea grinzelor prefabricate din beton armat (standardizate), care reazemă pe ziduri purtătoare din cărămidă și pe grinzi intermediare (la deschideri mai mari).

Invelitorile sunt de țiglă sau azbociment ondulat, conturul lor simplu căutind a inscrie silueta acoperișului în peisajul local.

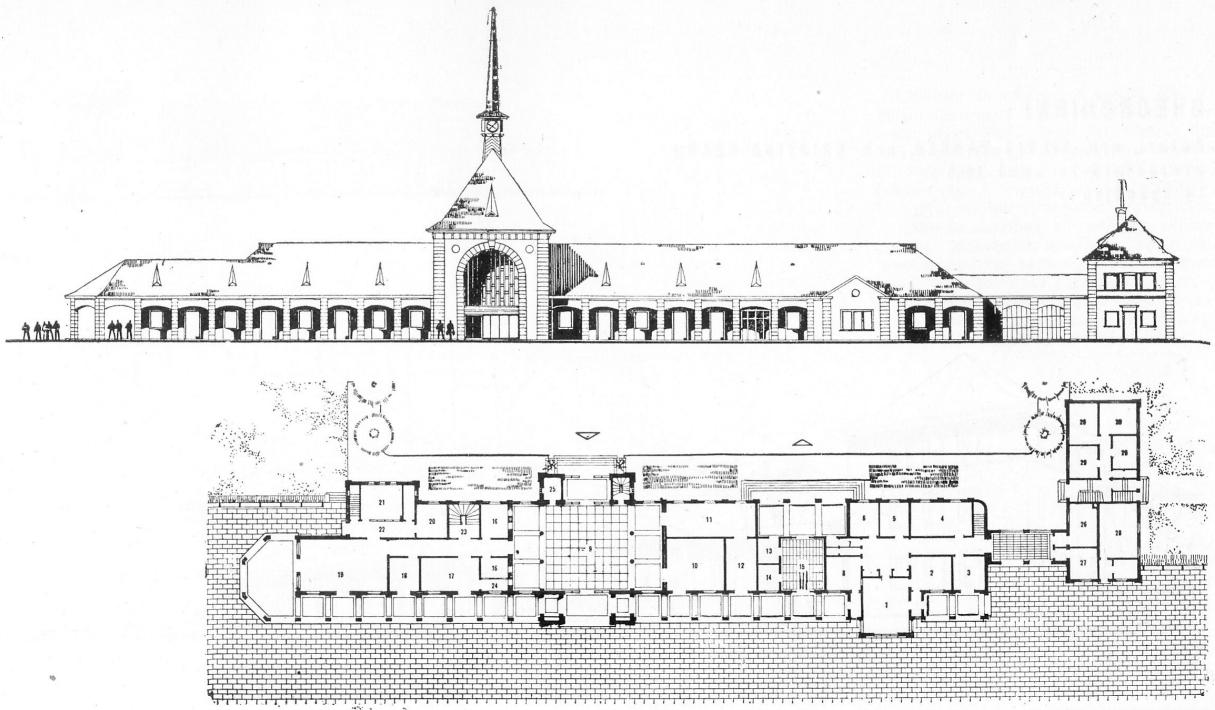
La unele clădiri au fost executate fațade de piatră sau de cărămidă lucrată aparent (plăcaje), de cîte ori aprovisionarea locală a regiunii a permis folosirea acestor materiale ușor de întreținut și rezistente la acțiunea fumului locomotivelor.

În interior găsim finisajele simple, după importanța încăperilor, accentul fiind pus, în unele cazuri, numai pe holuri, ca încăperi reprezentative ale gărilor.

Pentru exemplificare, prezentăm cîteva dintre aceste clădiri realizate în diferite regiuni ale țării.

Arh. THEONIC SĂVULESCU

Arh. P. E. MICLESCU
Laureat al Premiului de Stat

Plan parter — 1. Birou mișcare — 2. Birou șef stație — 3. Birou — 4. Secretariat — 5. Birou — 6. Telegraf — 7. W.C. 8. Tranzit — 9. Hol pentru public — 10. Așteptare — 11. Mesagerii — 12. Ieșire mesagerii — 13. Bagaje de mână — 14. Serviciu — 15. Hol-ieșire călători — 16. Case de bilete — 17. Așteptare — 18. Mama și copilul — 19. Restaurant — 20. Birou administrator restaurant — 21. Bucătărie — 22. Oficiu — 23. Scără la subsol (w.c. public) — 24. Informații — 25. C.A.M. 26. Poșta — 27. Miliția — 28. Școala pentru personal C.F.R. — 29. Rezerve

H U N E D O A R A

**Autori, arh. TITU DAN ELIAN,
arh. DAN VIRGIL MARINESCU**

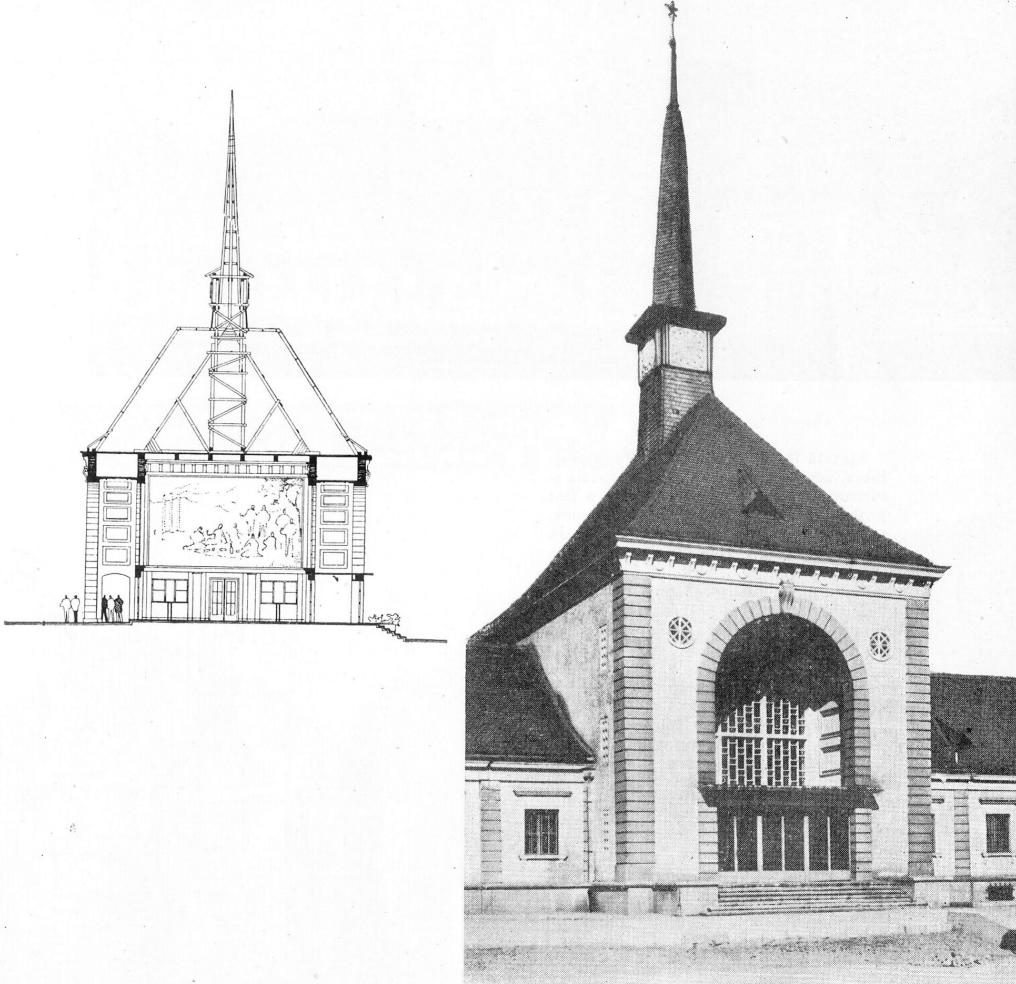
**Proiectată în anul 1951,
executată în anul 1953**

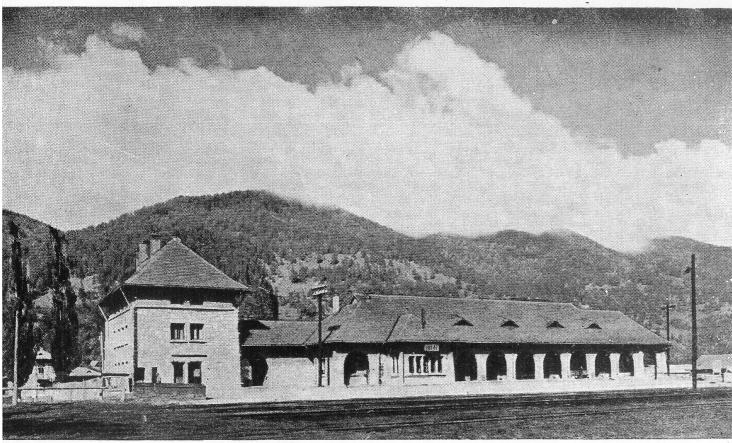
Este amplasată la capătul liniei Simeria-Hunedoara, formînd un cap de perspectivă al drumului ce unește noul oraș municipal Hunedoara cu stația. Traficul mare de călători și de trenuri cerea o dezvoltare mare, atât a grupului de birouri destinate exploatarii, cît și a pieselor destinate publicului.

Holul pentru intrarea călătorilor este de dimensiuni monumentale, avînd spre piață și peron două portaluri traforate, executate din elemente prefabricate de beton armat, iar pe pereții laterali, două panouri decorative «al fresco» de pictorul Paul Miracovici. Tavanul este tratat în casete. În fațadă, acest hol este exprimat printr-un corp suprăinățat cu o fleșă, dominînd tot ansamblul compoziției și constituind, în același timp, elementul de arhitectură care formează capătul de perspectivă al arterei principale.

Holul de ieșire a călătorilor — de dimensiuni mai modeste — este exprimat înspre piață printr-un portic cu trei arcase; celelalte încăperi pentru public: săli de așteptare, camera mamei și a copilului, restaurantul etc. sunt grupate de-a lungul unui portic.

Locuințele și camerele de rezervă sunt amplasate într-un corp de clădire cu parter și etaj. Tot în acest corp de clădire etajat sunt amenajate, la parter, încăperile care nu au legătură directă cu exploatarea: miliția, poșta, școala pentru personal. Plastica fațadelor, cu elemente de modenatură clasică, este în spiritul arhitecturii regionale. Tencuielile exterioare colorate dau o notă locală, clădirea încadrîndu-se armonios în ansamblul urbanistic.

BICAZ

Autori, arh. TITU DAN ELIAN,
arh. DAN VIRGIL MARINESCU
Proiectată în anul 1951,
executată în anul 1953

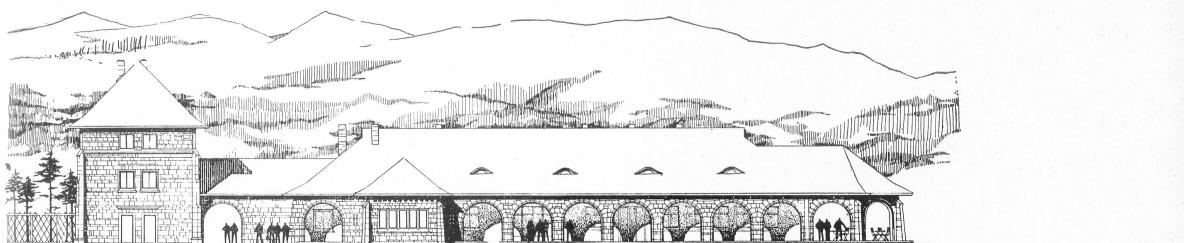
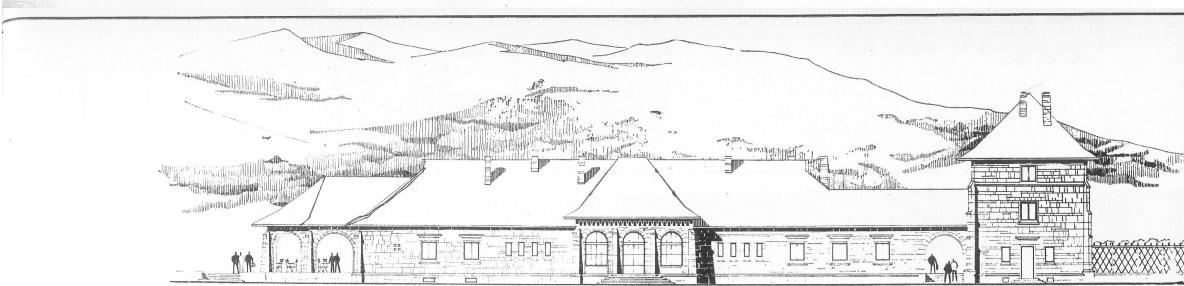
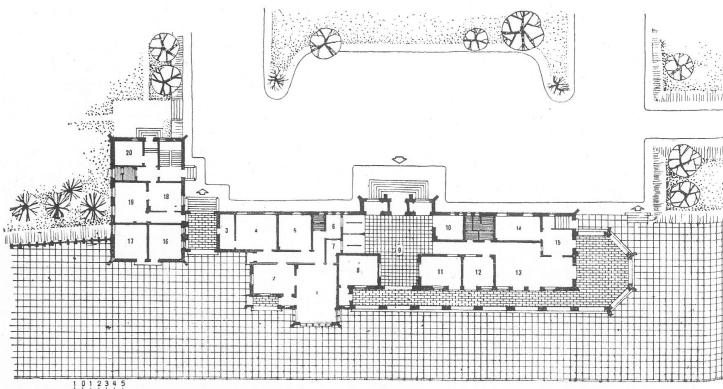
Așezată la capătul liniei Piatra-Neamț-Bicaz, deservind o localitate industrială și turistică, clădirea de călători Bicaz a fost proiectată după un program complex, trebuie să satisfacă un trafic mai mare de călători decât celelalte stații de pe valea Bistriței.

S-a urmărit realizarea unei construcții cu un caracter mai reprezentativ, care să reflecte arhitectura moldovenească a regiunii.

Birourile destinate exploatarii și piesele pentru călători (hol-asteptare, mamă și copil, restauranți cu anexe etc.) sunt grupate într-un corp de clădire cu parter; acest corp este legat printre-o boltă (pe unde călătorii au acces de pe peron în piață) de un al doilea corp de clădire cu parter și două etaje, având la nivelul peronului încăperile pentru milăie, poștă, punct medical, iar la nivelurile superioare, apartamente și camere de rezervă.

Ca elemente plastice în fațade au fost realizate ocnițe, contraforți, o profilatură specifică monumentelor istorice din regiune, arcuri în plin cintru executate din piatră și un acoperiș având o pantă destul de accentuată, cu o siluetă asemănătoare acoperișurilor moldoveniști.

4

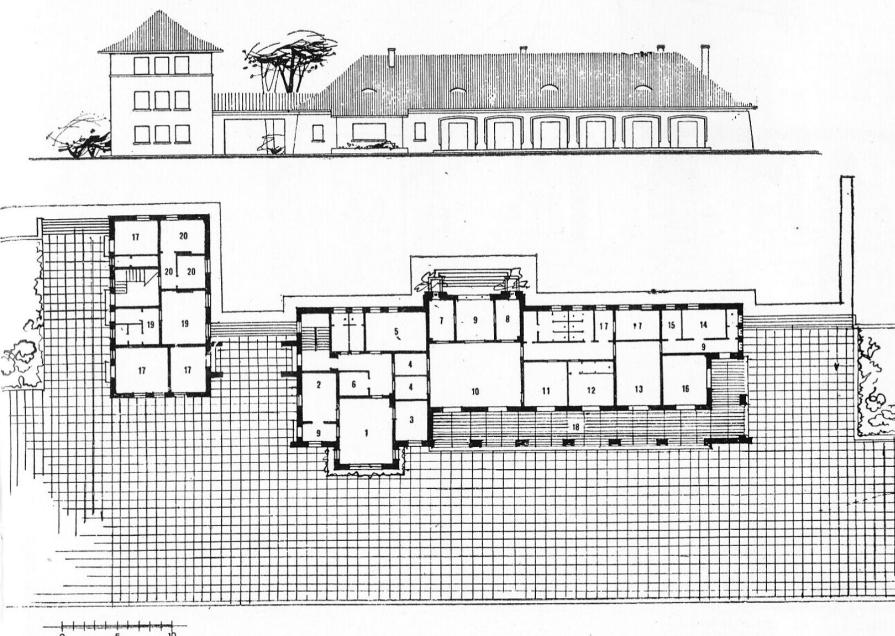

Plan parter
1. Birou mișcare — 2. Birou șef stație — 3. Arhivă — 4. Secretariat
5. Birou — 6—7. Case de bilete
8. Tranzit — 9. Hol pentru public
10. Magaziner — 11. Așteptare
12. Mama și copilul — 13. Restauranță — 14. Bucătărie — 15. Oficiu
16. Poșta — 17. Milăie — 18. Așteptare
19. Consultații medicale
20. Îngrijitor

GHEORGHIEI

Autori, arh. SILVIA VANCEA, arh. CRISTINA NEAGU
Proiectată în anul 1955
În execuție

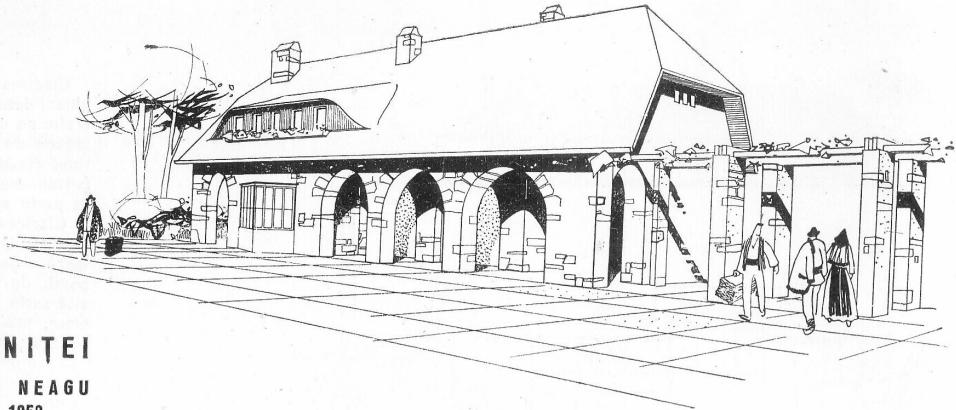

Clădirea de călători a stației Gheorghieni deservește trei comune cu un mare trafic de călători. Este construită din zidărie de piatră și cărămidă, învelitoarea fiind din țiglă solzi, șarpanta din scinduri (sistem ing. I. Petculescu), iar plângările, în parte monolite, în parte prefabricate.

Clădirea cuprinde birourile de exploatare și încăperile destinate publicului. Într-un pavilion separat, legat printr-un portic de clădire, se găsesc, la parter, o altă serie de birouri pentru punctul sănitar, milicie etc., iar la etaje, locuințe pentru șeful stației și impiegați.

Plan parter

1. Birou mișcare — 2. Birou șef stație
3. Birou — 4. Casa de bilete — 5. Referenți — 6. Arhivă — 7. Informații — 8. Bagajele de mînă — 9. Vestibul — 10. Hol așteptare cl. II — 11. Așteptare cl. I
12. Mama și copilul — 13. Bufet — 14. Bucătărie — 15. Cămară — 16. Mesagerii
17. Birou — 18. Peron acoperit — 19. Punct sanitari — 20. Locuință

DEALUL ȘTEFĂNIȚEI

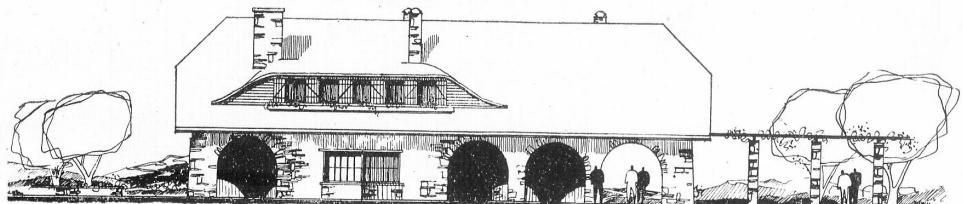
Autor, arh. CRISTINA NEAGU

Proiectată în anul 1952,
executată în anul 1954

Clădire de călători de tip mic, pe linie
curentă, situată într-o regiune de munte.

La parter se aflăexploatarea și sala de
așteptare pentru călători, iar la etaj, aparta-
mentul (mansardat) al șefului de stație.

În ceea ce privește sistemul constructiv,
fundațiile au fost executate din beton
ciclopean, zidăria portantă din piatră și
cărămidă, etajul mansardat din cărămidă
și lemn aparent, planșeul din beton
monolit, șarpantele din lemn, iar înveli-
toarea din țiglă.

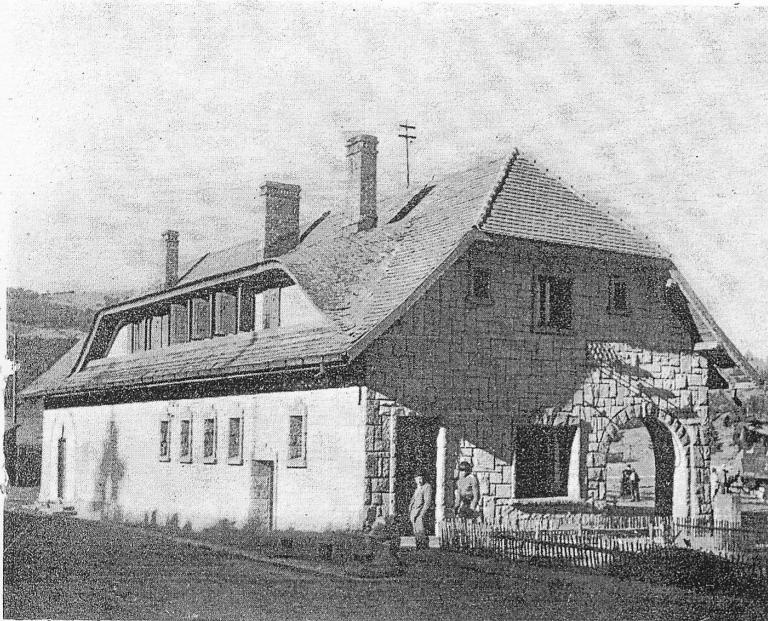
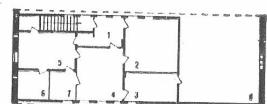
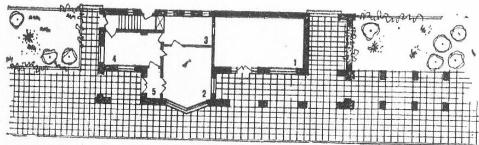

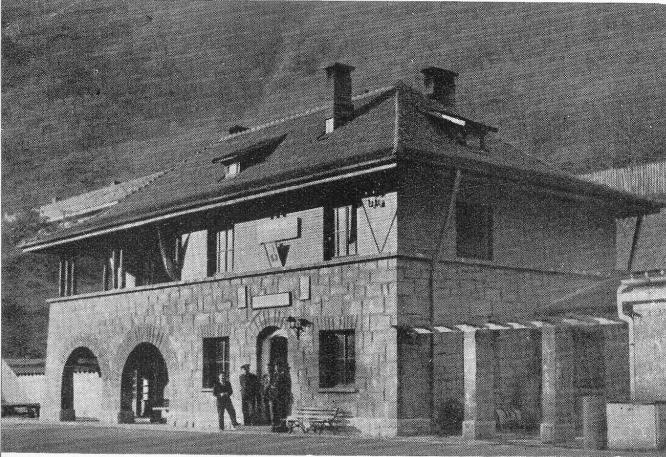
Plan parter

I. Hol-așteptare — 2. Birou mișcare — 3. Casă de bilete — 4. Birou șef stație — 5. Vestibul

Plan etaj

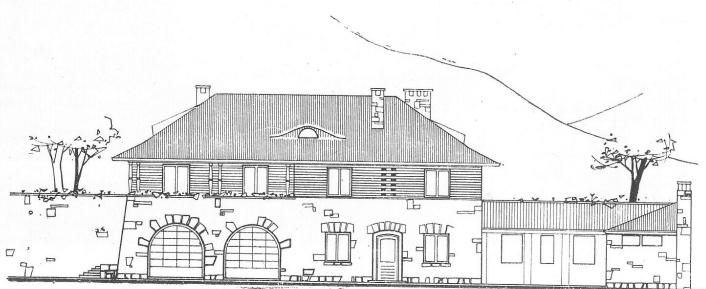
I. Vestibul — 2—3—4. Camere — 5. Bucătărie — 6. Cămară — 7. Spălător — 8. Pod

MĂNĂSTIREA TURNU

Autori, arh. NICOLAE NEDELESCU, arh. VIORICA SIMIONESCU
Proiectată în anul 1949, executată în anul 1952

Această clădire aparține unei stații mici, situată într-un defileu unde e foarte puțin teren pentru construcție.

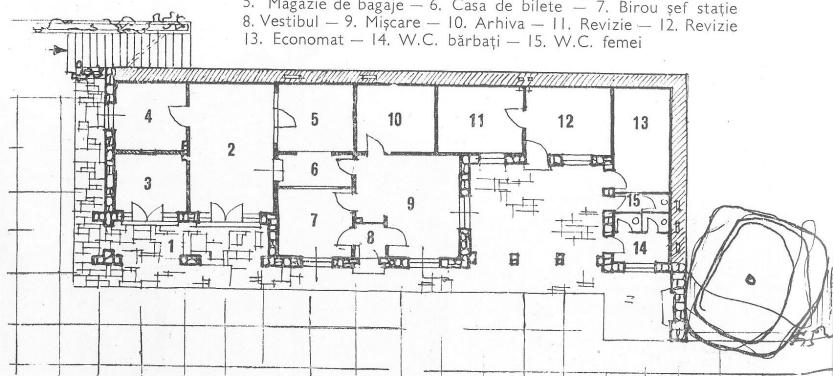
Întrucât în regiune se exploatează lemn, apare, în plan, spre deosebire de alte stații mici, și o casă de mărfuri.

Clădirea are parter și etaj; la parter sunt birourile stației, care trebuie să fie la nivelul linilor, iar la etaj, care este la nivelul terenului natural, locuințele șefului stației și impiegatului. De aceea, stația este în săpătură, clădirea spre linii având parter-etaj, iar spre curte numai parter. Pentru a se face economie de teren s-au înglobat în clădire și birourile reviziei de vagoane, economatul și w.c.-urile, care în mod obișnuit, sunt obiectul unor construcții separate.

Construcția este din zidărie de piatră și cărămidă, piatra găsindu-se în regiune

Plan parter

1. Peron acoperit
2. Hol
3. Casa de mărfuri
4. Magaziner
5. Magazie de bagaje
6. Casa de bilete
7. Birou șef stație
8. Vestibul
9. Mișcare
10. Arhiva
11. Revizie
12. Revizie
13. Economat
14. W.C. bărbați
15. W.C. femei

6

BORZEȘTI

Autori, arh. IGOR MILOBENDZCHI
arh. THEONIC SĂVULESCU
Proiectată în anul 1953,
în execuție (faza finisaj)

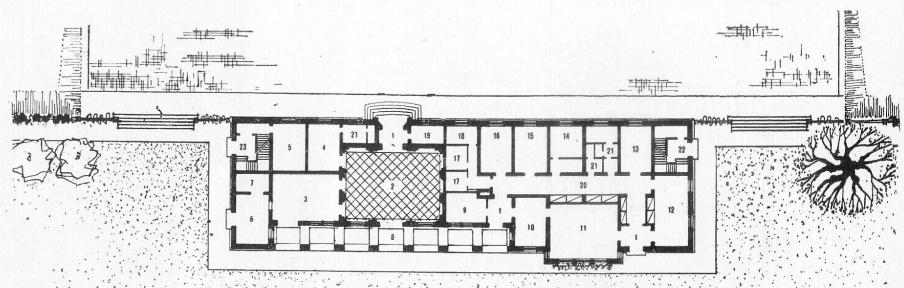
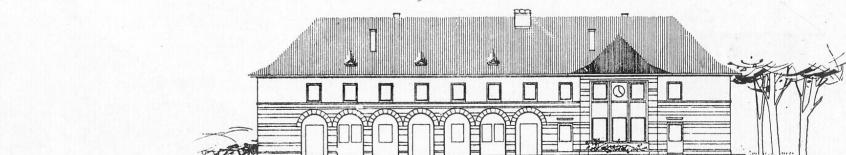
Proiectul prevede realizarea unei clădiri de călători și serviciilor anexe în nouă stație tehnică înființată pentru combinatul Borzești.

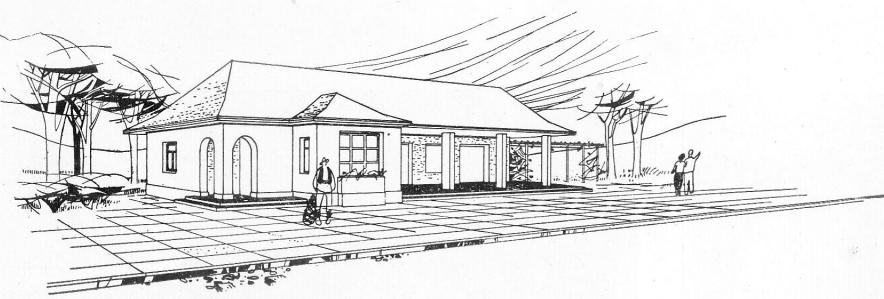
Clădirea cuprinde subsol, parter și etaj, cu ziduri transversale portante de cărămidă și piatră la parter și cărămidă la etaj; traveea unică de 3,75 m permite întrebunțarea unui singur tip de prefabricat pentru planșee.

Planșele sunt din grinzi prefabricate de beton armat și corpuși de umplutură, afară de hol și sala de așteptare, unde au fost prevăzute planșee monolit cu grinzi în casețe, care consolidează construcția, dând-i totodată și un aspect mai monumental. Șarpanta autoportantă a fost proiectată din panouri de scinduri provenind din decofrare și lătușoare, fără a se folosi lemn ecaritat, după sistemul ing. I. Petculescu din I.P.C.F. Învelitoarea a fost executată din plăci de azbociment ondulat, așezate pe șipci. Construcția a fost prevăzută cu încălzire centrală, centrala termică alimentând cu căldură și blocul de locuințe cu 18 apartamente, care se află în apropiere, la o distanță de 100 m.

Plan parter

1. Vestibul
2. Hol
3. Sala de așteptare
4. Mama și copilul
5. Birou 6. Bagaje
7. Depozit de bagaje
8. Porțic
9. Birou șef stație
10. Birou 11. Birou mișcare
12. Birou
13. Birou
14. Camera telefon
15. Birou 16. Secretariat
17. Case de bilete
18. Arhiva
19. Cameră hamalii
20. Cuiloar
21. Spălător-W.C.
22. Intrare la apartamentele de serviciu
23. Intrare la birourile de la etaj

TUDOR VLADIMIRESCU

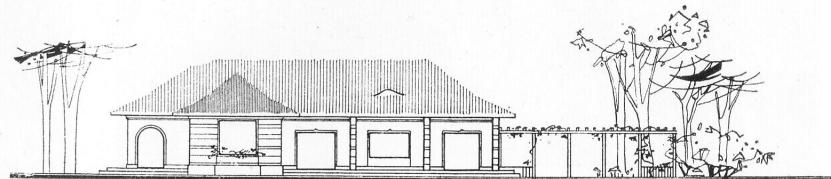
Autor, arh. MICHAEL MICHAEL
Proiectată în anul 1956,
executată în anul 1956

Clădirea de călători a stației de pasaj Tudor Vladimirescu a fost construită recent, avându-se în vedere dezvoltarea stației, dezvoltare impusă de traficul intens de călători și produse agricole (în special, sfecla de zahăr), vinicole, fructe, care sunt produse în regiune în cantități massive.

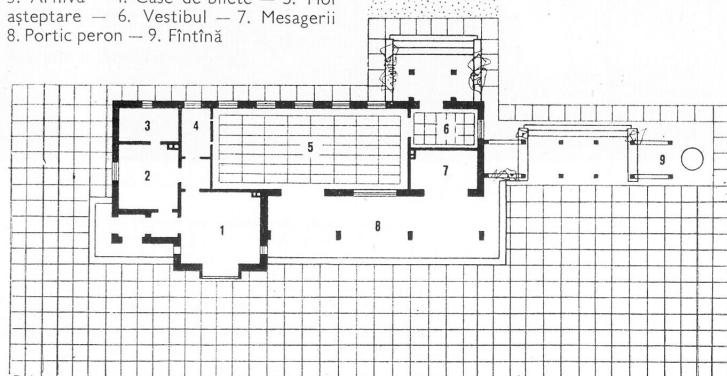
Sistemul constructiv constă în fundații de beton simplu, ziduri portante de cărămidă, planșee de beton armat monolit.

Fațadele au fost finisate în tencuiulă de mortar de var gras, profilele și ancadramentele fiind executate din praf de piatră și piatră cioplită.

Arhitectura construcției este simplă, cu volume de mici proporții, având elemente decorative (profilaturi, cornișe, streașină) inspirate din arhitectura regiunii.

Plan — 1. Birou de mișcare — 2. Șef stație
3. Arhivă — 4. Case de bilete — 5. Hol
așteptare — 6. Vestibul — 7. Mesagerii
8. Portic peron — 9. Fântână

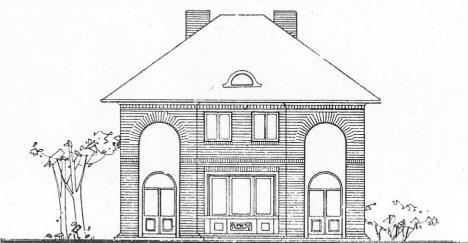
Halta Doicești, având un plan redus (hol-așteptare și birou de mișcare), deserveste călătorii care vin la termocentrala Doicești.

Construcția are subsol, parter și un etaj cuprinzînd apartamentul șefului haltei.

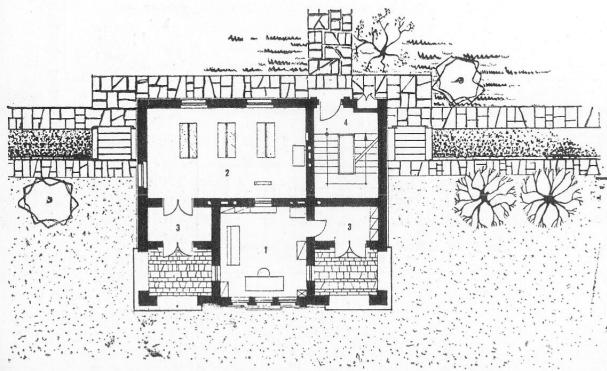
Ca sistem constructiv au fost prevăzute ziduri portante de cărămidă și planșee prefabricate. Fațadele au fost executate din cărămidă aparentă, iar învelitoarea din tiglă solzi.

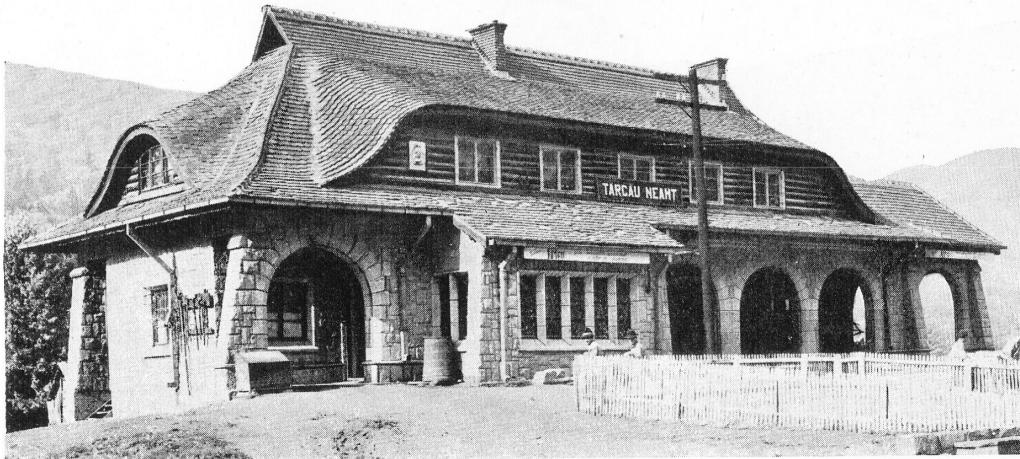
DOICEȘTI

Autori, arh. IGOR MILOBENDZCHI, arh. THEONIC SĂVULESCU
Proiectată în anul 1954, executată în anul 1955

Plan parter
1. Birou mișcare — 2. Hol-așteptare — 3. Vestibul
4. Intrare la locuința șef stație

TARCĂU

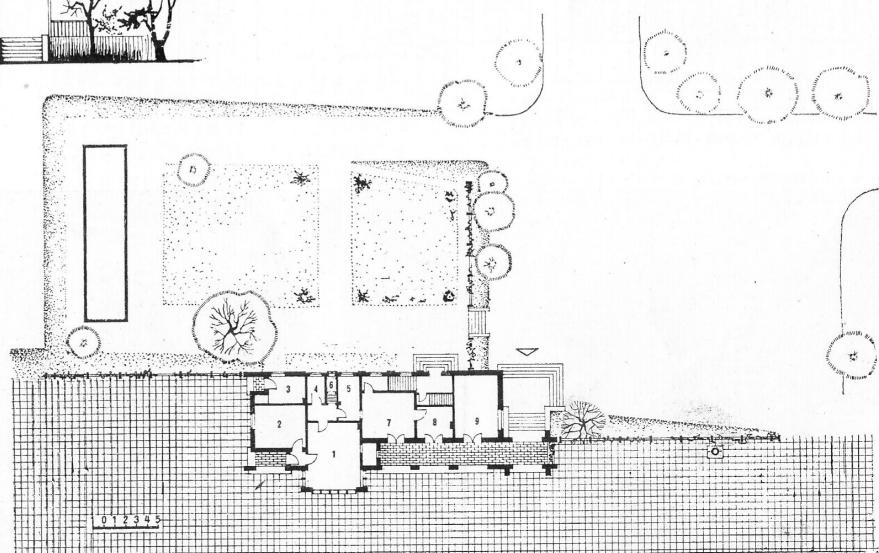
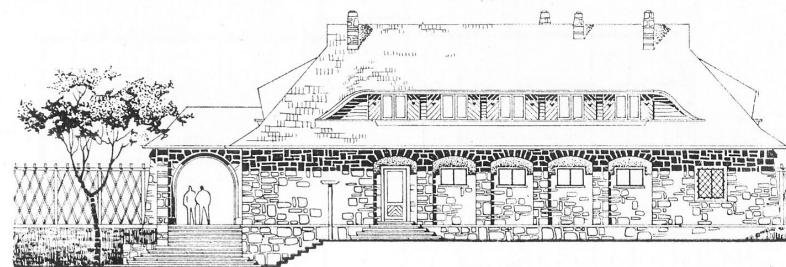
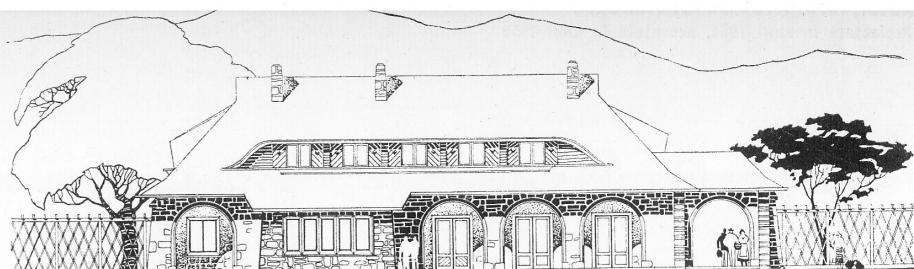
Autori, arh. TITU DAN ELIAN
arh. DAN VIRGIL MARINESCU
Proiectată în anul 1951,
executată în anul 1953

Pe linia Piatra Neamț—Bicaz, în stația Tarcău, unde platforma stației este destul de îngustă, a fost executată o clădire de călători având la parter un birou de mișcare, un birou pentru șeful stației, încăperi pentru poștă, arhivă, case de bilete și magaziner, iar pentru public, hol, sală de așteptare și peron acoperit.

Clădirea fiind amplasată pe umpluturi mari de teren, pentru a se realizea o construcție cît mai economică, s-au plasat două locuințe mansardate cea ce răspunde și unei nevoi cerute de program, terenul pentru dezvoltarea unor clădiri anexe fiind limitat.

Zidăria a fost executată din piatră și cărămidă, planșele cu prefabricate de beton armat, șarpanta de lemn cu învelitoare de țiglă.

În arhitectura fațadelor s-a căutat a se reda caracterul clădirilor din regiunile muntoase, cu acoperișuri înalte, ferestre — lucarne, arcade, contraforți de piatră, etc.

Plan parter

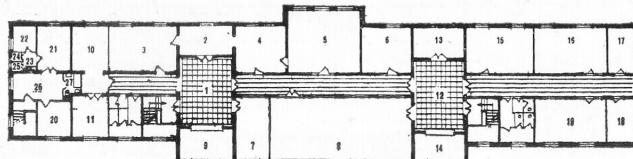
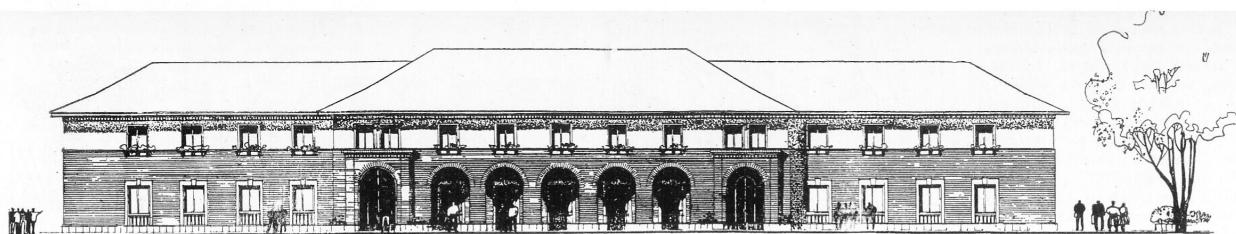
- 1. Birou mișcare — 2. Birou șef stație — 3. Poșta
- 4. Arhivă — 5. Casă de bilete — 6. W.C.
- 7. Hol pentru public — 8. Magaziner — 9. Așteptare — 10. Peron

DEJ-TRIAJ

Autor, arh. VIORICA SIMIONESCU

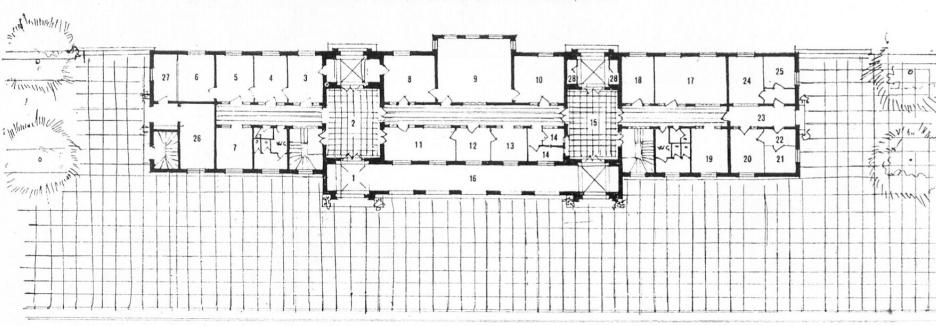
Proiectată în anul 1954, executată în anul 1956

Construcția deservește triajul, dar funcționează și ca o clădire de călători; este plasată între linii, în cadrul unui ansamblu.

La etajul clădirii, în afară de birouri, se află și o școală profesională C.F.R. pentru muncitorii de la triaj.

Clădirea nu are subsol, terenul având apă la adâncime foarte mică.

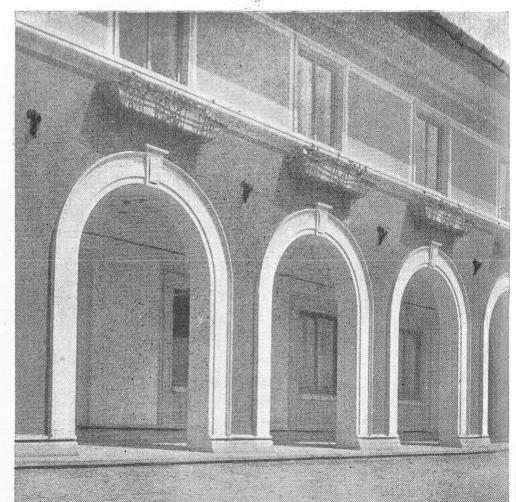
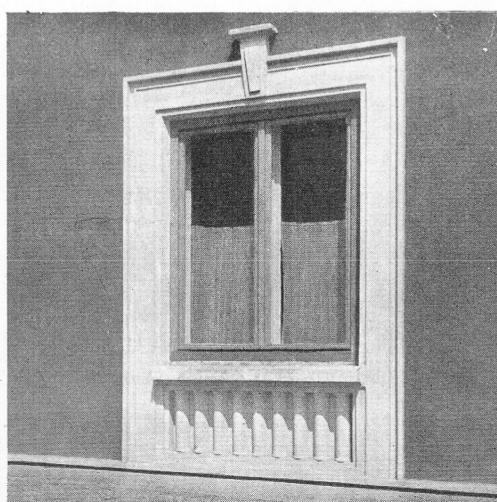
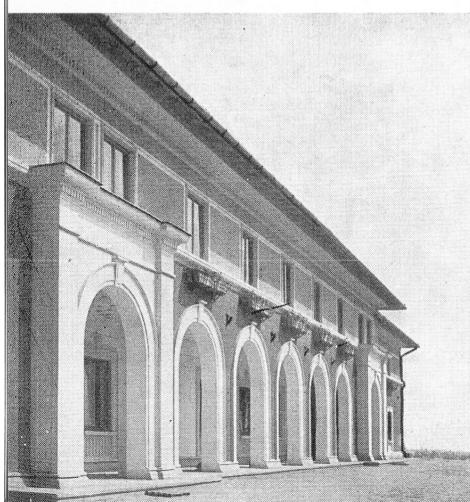

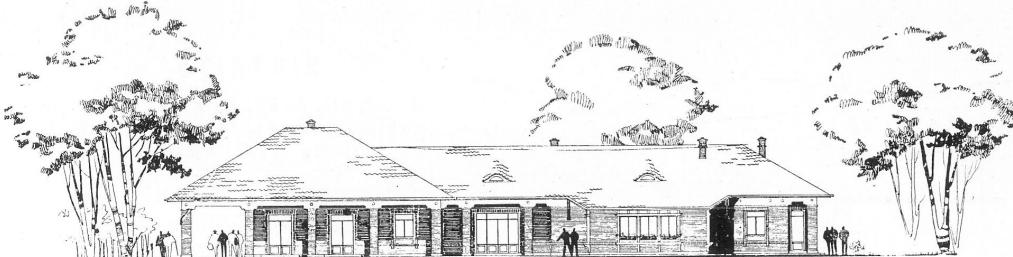
Plan etaj

1. Hol pentru personal — 2. Secretar — 3. Secretariat
4. Sef — 5. Birou — 6. Sindicat — 7. Organe de control
8. Sala de ședințe — 9. Vestiar — 10. Telefon — 11. Repartitor — 12. Hol — 13. Instructor — 14. Vestiar elevi — 15. Clasă
16. Clasă — 17. Rechizite — 18. Depozit — 19. Clasă — 20. Cameră — 21. Cameră — 22. Bucătărie — 23. Oficiu — 24. Cameră — 25. W.C. — 26. Hol — 27. Baie

Plan parter

1. Peron — 2. Hol pentru personal C.F.R. — 3. Birou șef stație
4. Birou — 5. Birou — 6-7. Birou — 8. Mîscare — 9. Mîscare — 10. Birou — 11. Tranzit — 12-13. Tranzit — 14. Case de bilete — 15. Hol pentru public și plăti — 16. Peron acoperit pentru public — 17. Așteptare — 18. Sef comenzi
19. Personal — 20. Consultații — 21. Medic — 22. Acces medic
23. Așteptare — 24. Birou — 25. Birou — 26. Cameră
27. Mecanic — 28. Lampisterie

MOGOȘOAIA

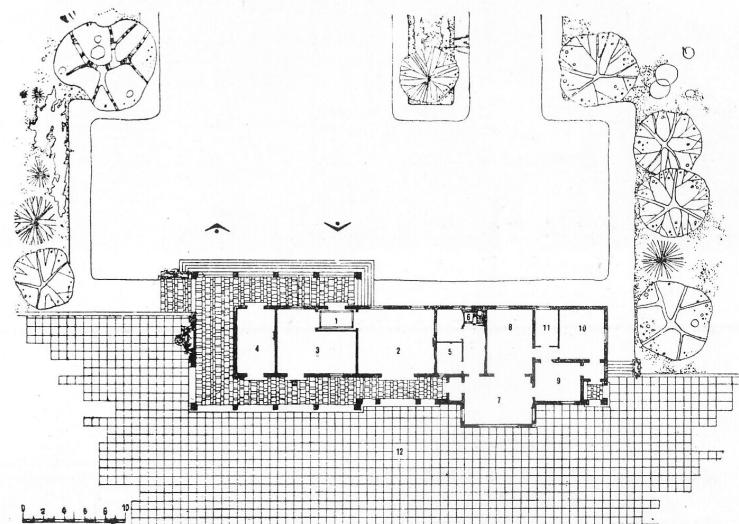
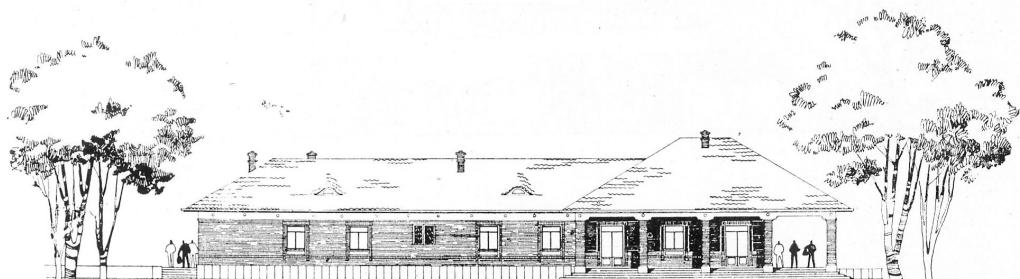
**Autori, arh. PAUL EMIL MICLESCU
arch. DAN VIRGIL MARINESCU
arch. TITU DAN ELIAN**
Proiectată în anul 1952

Această clădire de călători are o serie de piese destinate exploatarii (birou de mișcare, birou pentru șeful stației, birou de tranzit, arhivă, case de bilete), iar altele pentru public (hol pentru public, așteptare, bagaje și peron acoperit).

Clădirea este de cărămidă aparentă, având ancadramente în jurul ferestrelor și ușilor din același material. Învelitoarea este de olane. Sub streașina de lemn, pe o friză tencuită în praf de piatră, sunt prevăzute elemente decorative din ceramică colorată în tonuri vii. Peronul acoperit este larg tratat, încadrind clădirea de călători cu un portic, atât lateral, cît și spre piață.

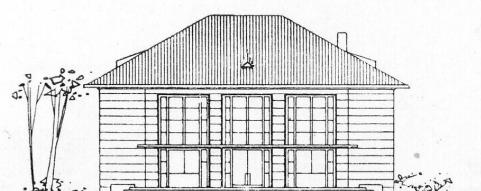
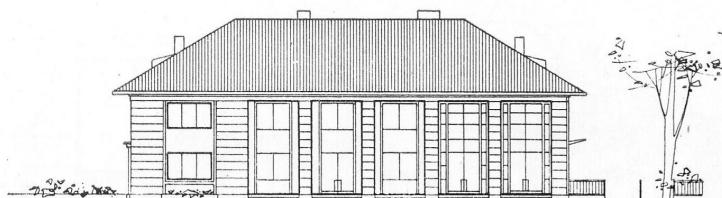
Un panou de cărămizi apărante așezate în diagonală, cu motive de decorație românească, formează în fațada laterală un fundal pentru o fintină.

Au fost prevăzute plantații care vor încadra clădirea și piața.

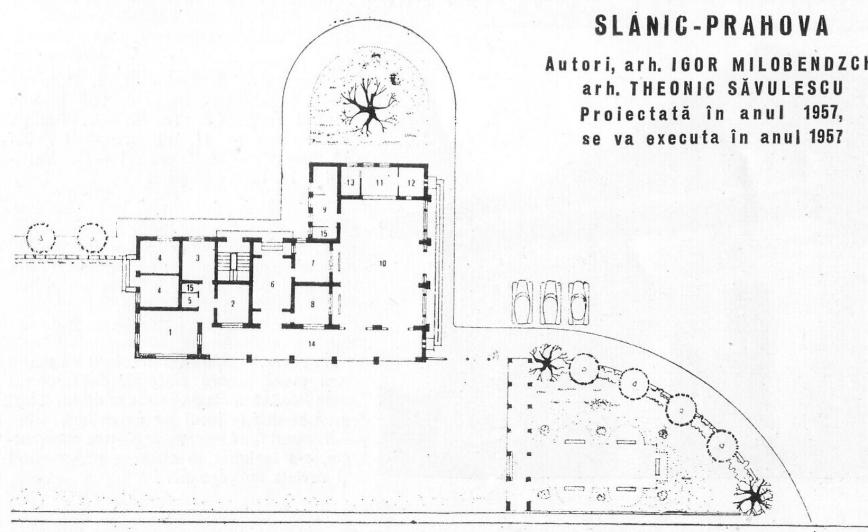
Plan parter

1. Vestibul — 2. Hol pentru public
3. Așteptare — 4. Bagaje — 5. Casă de bilete
6. W.C. — 7. Birou mișcare
8. Birou telegraf — 9. Birou șef stație
10. Birou tranzit — 11. Arhivă — 12. Peron

SLĂNIC-PRAHOVA

**Autori, arh. IGOR MILOBENDZCHI
arch. THEONIC SĂVULESCU**
Proiectată în anul 1957,
se va executa în anul 1957

Clădirea, destinată deservirii stațiunii balneo-climaterice Slănic-Prahova, este deosebită din punct de vedere funcțional de celelalte clădiri de călători, aparținând unei stații terminus.

Construcția are la parter piesele care deservesc pe călători precum și parteau de exploatare. La etaj sunt prevăzute două apartamente pentru personalul de serviciu.

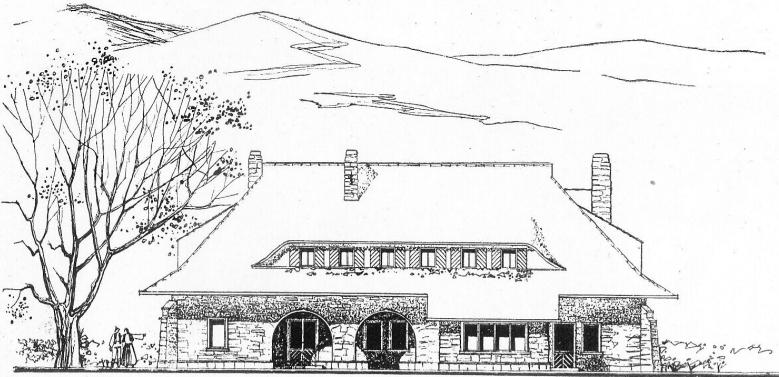
Clădirea va fi executată cu ziduri portante din cărămidă, planșe cu grinzi prefabricate, sărpantă din elemente prefabricate de beton și de lemn rotund, învelitoarea fiind de țiglă solzi.

Plan parter

1. Birou mișcare — 2. Birou șef stație
3. Tranzit — 4. Revizie — 5. Arhivă
6. Mesagerie — 7. Casa de toate ramurile
8. Casa de bilete — 9. Mama și copilul
10. Hol-așteptare — 11. Bufet — 12. Ziarreviste etc., — 13. Depozit bufet — 14. Porțic — 15. W.C.

BISTRITA

Autor, arh. AURORA GABRIELESCU
Proiectată în anul 1951, executată
în anul 1952

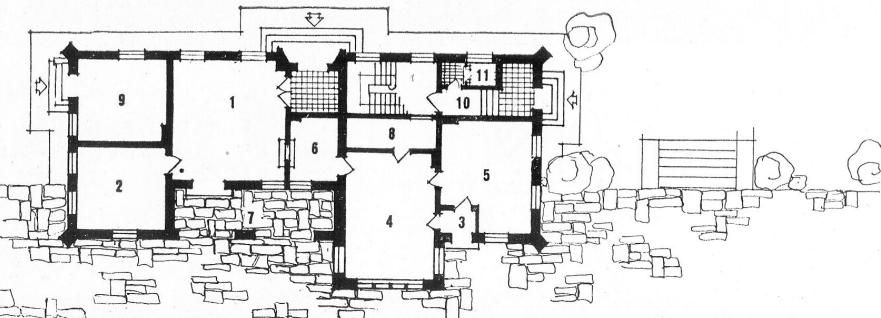

Clădirea a fost proiectată cu parter și etaj. La parter se află încăperile pentru călători și birourile stației, iar la etaj două apartamente de locuit și o cameră de rezervă cu toaletă, pentru cazarea funcționarilor care vin în deplasare.

Arhitectura clădirii are același caracter ca și celelalte construcții din regiune.

Ca material de bază au fost utilizate piatra și lemnul, materiale locale.

Acoperișul în pantă repede a fost astfel studiat încit să cuprindă în întregime etajul, fără ca piesele principale să fie mansardate.

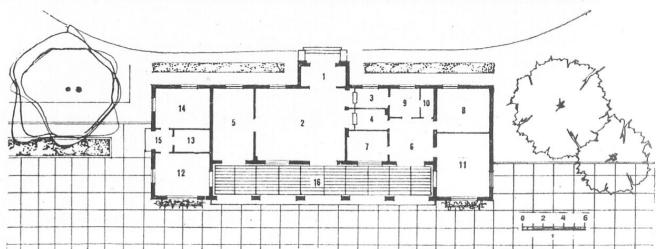
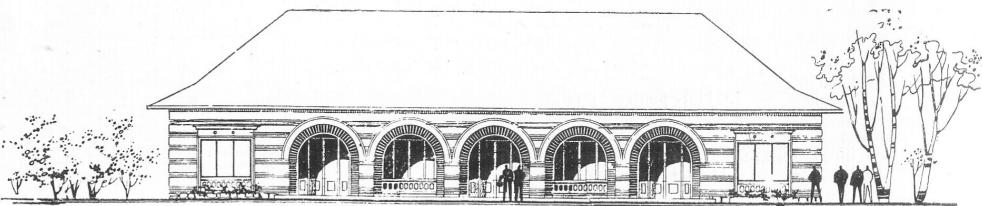

Plan parter

1. Hol pentru public — 2. Sală de așteptare — 3. Vestibul — 4. Birou mișcare
5. Birou șef stație — 6. Casa de bilete
7. Peron acoperit — 8. Arhivă — 9. Birou poștă — 10. Intrare la etaj (locuințe)
11. Lavabou, w.c.

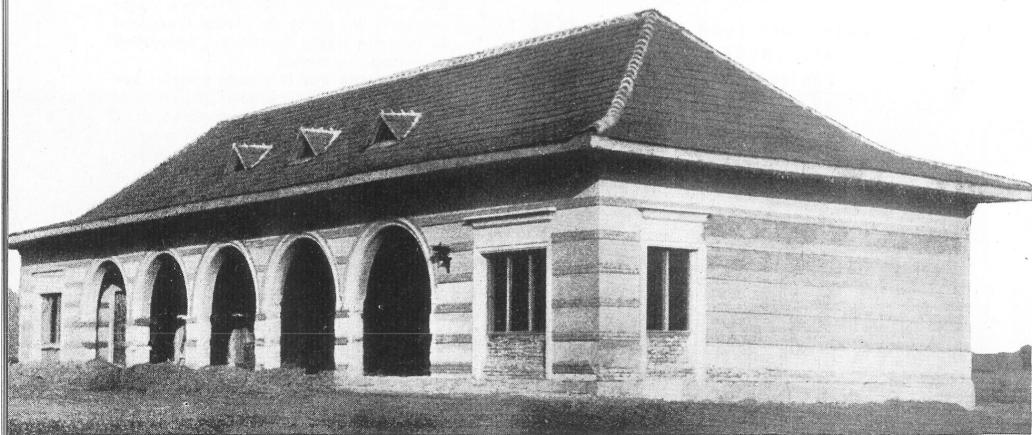
POIANA-JIU

Autori, arh. VIORICA SIMIONESCU
arch. ANGELO ALMALEK
Proiectată în anul 1955, executată
în anul 1956

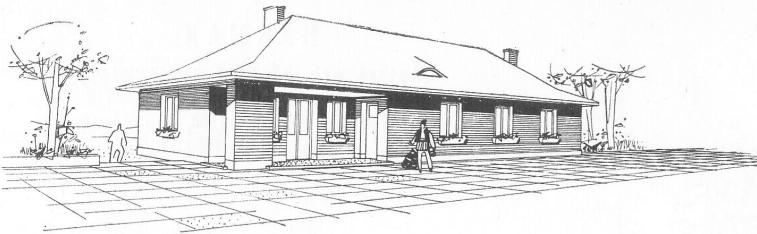
Plan parter

1. Vestibul — 2. Hol — 3-4. Case de bilete — 5. Așteptare — 6. Hol birouri
7. Șef stație — 8. Tranzit — 9. Rediție
10. Arhivă — 11. Mișcare — 12. Șef
13. Magazie — 14. Lucrători — 15. Vestibul — 16. Peron acoperit

În această clădire s-a prevăzut un spațiu mai mare pentru călători, deoarece ea este folosită zilnic de foarte mulți lucrători care se duc la locul lor de muncă.

Terenul fiind impropriu pentru construcție, s-a înglobat în clădirea propriu-zisă și revizia de vagoane.

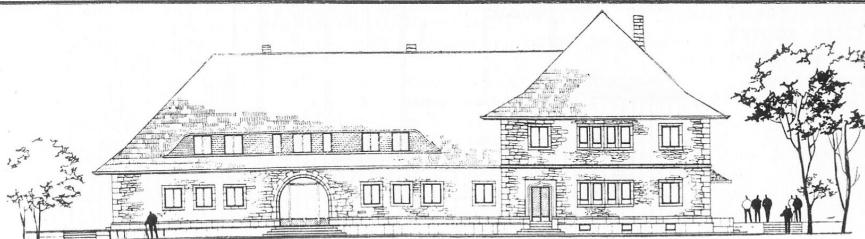
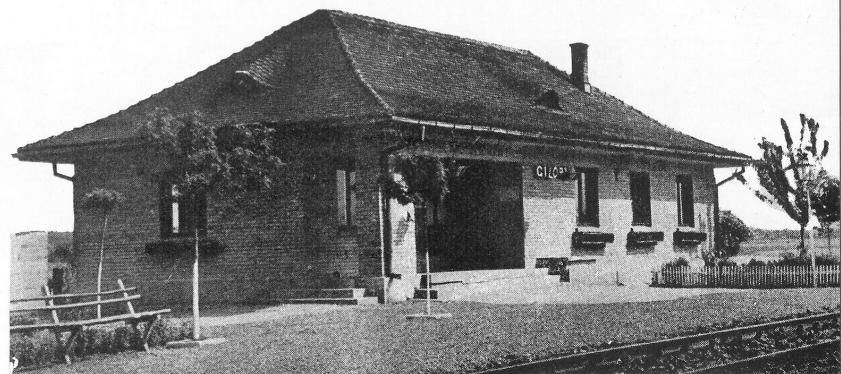
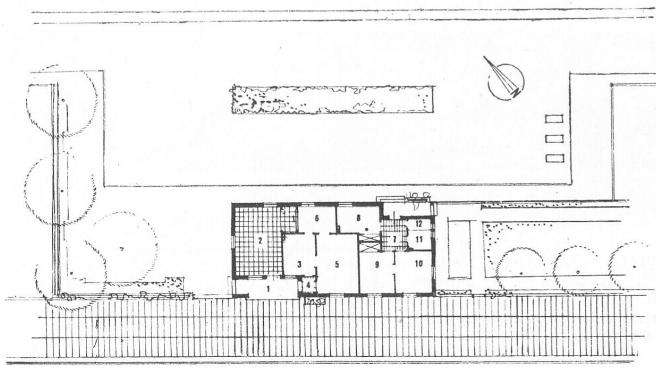

G I L O R T

Autor, arh. VIORICA SIMIONESCU
Proiectată în anul 1949, executată
în anul 1951

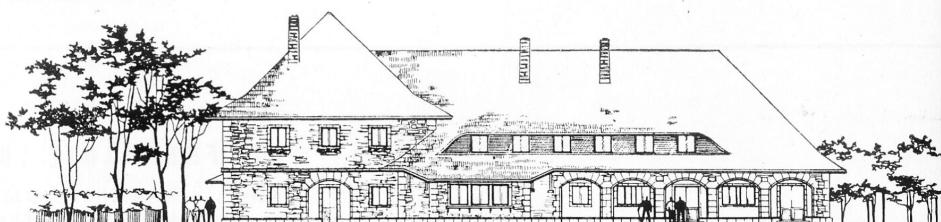
Plan

1. Peron acoperit — 2. Așteptare—3. Birou șef stație— 4. Vestibul
5. Mișcare — 6. Casa de bilete — 7. Vestibul locuință șef stație
8. Bucătărie — 9. Dormitor — 10. Cameră — 11. Duș, w.c.
12. Cămară — 13. Prispă

VALEA UZULUI

Autori, arh. AURORA GABRIELESCU,
arch. NATALIA GEORGESCU
Proiectată în anul 1952, executată
în anul 1953

Clădirea de călători din stația Valea Uzului a fost proiectată cu subsol, parter și un etaj.

Parterul cuprinde vestibul de intrare a călătorilor, un hol cu accese la casele de bilete și la sala de așteptare și birourile expoziției.

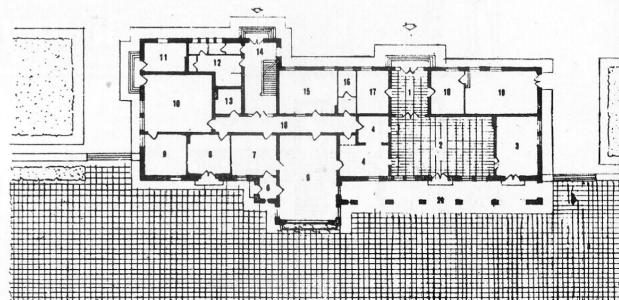
La etaj (partaj) sunt amplasate locuința șefului de stație, compusă din 3 camere și dependințe, și un atelier pentru electricieni.

Clădirea a fost executată din zidărie de piatră și cărămidă, fundațiile fiind de piatră pe tâpli de beton, planșele de grinzi prefabricate de beton armat și unele de beton monolit, șarpanta de panouri prefabricate din scinduri (sistem ing. I. Petculescu), învelitoarea de țiglă solzi, iar ancadramentele golurilor din fațadă, de piatră.

Clădirea este situată într-o regiune muntoasă (aproape de Tîrgu-Ocna), ceea ce a determinat panta mare a acoperișului, cum și materialul de construcție, piatra.

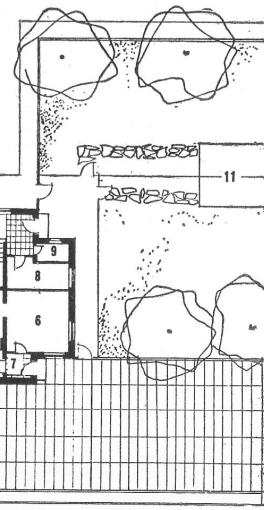
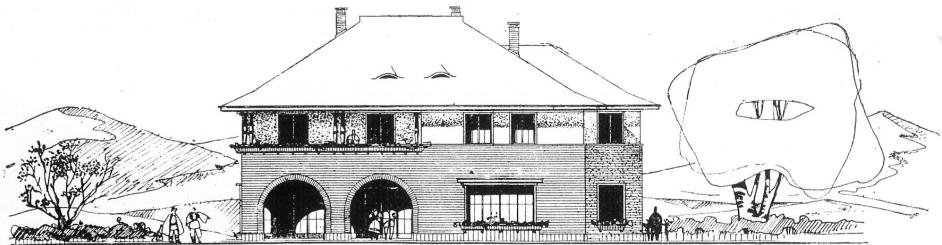
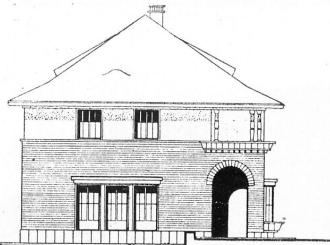
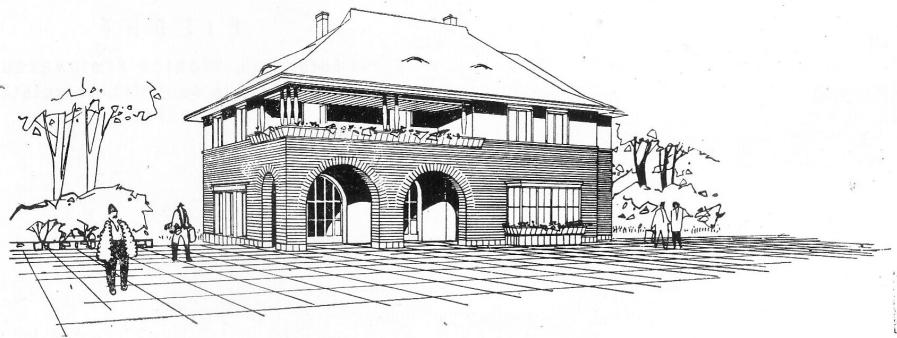
Plan parter

1. Vestibul-intrare — 2. Hol
3. Așteptare — 4. Casă de bilete—5. Mișcare—6. Vestibul — 7. Birou — 8. Șef stație — 9. Tranzit — 10. Birou
11. Birou — 12. W.C.
13. Arhivă — 14. Intrare locuință — 15. Birou tehnic
16. Telefon — 17. Birou
18. Birou — 19. Depozit
20. Portic

HĂRMAN

Autori, arh. VIORICA SIMIONESCU,
arh. ANA BICA
Proiectată în anul 1950, executată
în anul 1952

Plan parter

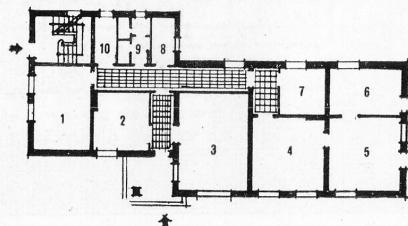
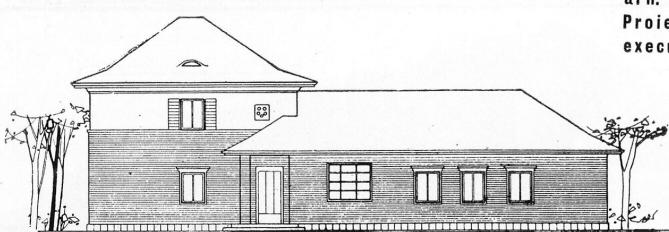
- 1. Peron acoperit — 2. Hol — 3. Vestibul intrare — 4. Așteptare — 5. Mișcare
- 6. Birou șef stație — 7. Intrare de serviciu — 8. Arhivă — 9. Economat — 10. Casă de bilete — 11. Gospodării

Această clădire de călători, aparținând unei stații mijlocii, are partea destinată publicului separată de birourile stației, fiind prevăzută două intrări: una din spate în holul de așteptare și una printr-un vestibul separat, spre birourile personalului.

La etajul clădirii sunt amplasate locuințele: șeful stației are un apartament compus din hol și două camere, iar impiegatul de mișcare, o cameră cu hol. Ca material de finisaj pentru fațadă a fost folosit placajul de cărămidă, material indicat pentru clădirile de pe traseul căilor ferate, fiind ușor de întreținut și rezistent la acțiunea fumului de locomotivă.

«16 FEBRUARIE 1933»

Autori, arh. MICHAEL MICHAEL,
arch. ANGELO ALMALEK
Proiectată în anul 1955,
executată în anul 1956

Plan parter

- 1. Scriitori vagoane
- 2. Birou — 3. Birou mișcare — 4. Rezervori lăcătuși — 5. Atelier
- 6. Magazie — 7. Șef
- 8. Economat — 9. W.C.-uri
- 10. Inventar

În complexul stației de coletarie «16 Februarie 1933» a fost construită o clădire de serviciu pentru asigurarea primirii, trierii și expedierii trenurilor de coletarie rapidă.

Construcția cuprinde, la parter, piese destinate exclusiv deservirii mișcării trenurilor, astfel încât tot procesul tehnologic de verificare a trenurilor să fie grupat într-o singură clădire.

La etaj se află locuința șefului de stație compusă din două camere, baie, bucătărie, cămară.

Fundațiile clădirii au fost execute din beton simplu, zidurile portante din blocuri prefabricate de beton cu goluri, planșeu peste parter și etaj din grinzi prefabricate de beton armat cu corpi de umplutură, șarpanta din rame prefabricate din resturi de cofraje, iar învelitoarea din tiglă solzi.

Fațadele sunt placate cu cărămidă de placaj, în vedere unei mai bune izolații termice a zidăriei din blocuri de beton; pentru încadrarea construcției în ansamblul arhitectural al complexului și al clădirilor existente de pe linia București-Craiova au fost realizate volume simple și clare, cu un caracter unitar.